

EL CONVENI DEL SISCAT: UN MAL CONVENI FIRMAT D'ESQUENES ALS TREBALLADORS

LA FEDERACIÓ DE SANITAT DE CCOO HA DE RECTIFICAR!

El passat mes de maig la direcció de la Federació de Sanitat del nostre sindicat, CCOO, junt a UGT i SATSE, va firmar amb la patronal el conveni del SISCAT (Sistema Sanitari Integral) que substitueix el conveni de la XHUP finalitzat el 2008 i que afecta a 50.000 treballadors. Malauradament per a molts de nosaltres, afiliats i delegats de CCOO, aquesta firma ha representat una sorpresa desagradable, havent estat convocats precipitadament a una assemblea de delegats que mancava de les mínimes garanties democràtiques, i evitant qualsevol tipus de debat real abans d'aprovar aquest acord.

La direcció del nostre sindicat ha actuat al marge del conjunt dels treballadors, així com de la majoria d'afiliats i delegats de CCOO, no ha informat durant la negociació, no ha consultat els centres de treball, no ha designat els components de la comissió negociadora democràticament, en base a criteris objectius de representativitat de les CCOO als diferents centres, ha exclòs a qui té crítiques envers la postura oficial de la Federació, i ha anunciat, d'un dia per l'altre, la firma d'un acord que s'ha sotmès a votació en assemblees convocades sense temps i gairebé de forma clandestina. Així no es van construir les CCOO!

Es torna a retallar, i s'obre la porta a atacs futurs

Durant els darrers anys, els treballadors i usuaris de la sanitat pública hem patit una ofensiva salvatge amb retallades salarials, acomiadaments, tancament de llits, i un llarg etcètera, amb conseqüències terribles per a sectors molt amplis de la població. La degradació de les nostres condicions laborals és part d'aquesta ofensiva. Als hospitals de la sanitat concertada, el sou de les plantilles s'ha retallat fins en un 15%.

I mentre se'ns demanaven sacrificis a la majoria de la població, hem vist com les patronals i empreses del sector feien l'agost, augmentant els seus beneficis, ja fos a través de concerts com en el nostre cas, o bé per l'augment de clients privats, davant el desmantellament i degradació de la sanitat pública. Al desembre de 2014 a eldiario.es ho explicaven ben clar: ***“Les contractistes que gestionen hospitals públics van guanyar un 4% més en un any. Van passar de 800 a 930 milions d'euros. La majoria dels contractes que empreses com Ribera Salud, Sanitas, DKV o IDC Salud firmen amb els governs regionals perquè administrin l'assistència sanitària pública estan concebuts per assegurar els beneficis i garantir l'increment de la partida que els pressupostos destinen a aquests acords”***.

La patronal va manifestar la seva preocupació per la falta d'un conveni en el sector. Xavier Baro, director de Relacions Laborals de la Unió, va indicar que estaven preocupats “per aconseguir que es mantinguin les condicions laborals homogènies” entre tots els centres sanitaris concertats de Catalunya. És que potser ja no els preocupen exclusivament els seus comptes de resultats i sí els drets dels treballadors? És evident que NO, i quan parlen d'homogeneïtzar sabem molt bé què volen dir. Homogeneïtzar les condicions laborals i salarials cap a baix, igualant-les en la misèria.

Que la patronal faci servir aquests arguments cíncics resulta normal. Però que CCOO, el nostre sindicat, un sindicat de classe, es faci ressò d'aquests, és penós. S'argumenta que cal firmar aquest

conveni per ajudar a aquelles empreses i sectors més dèbils. Però això és mentida, perquè les empreses amb dificultats econòmiques, per les quals es diu que es firma el conveni, ja estan anunciant la seva desvinculació. Aquest interès de la patronal per homogeneïtzar va adreçat contra els centres que tenen millors condicions, centres mitjans i grans amb més plantilla i les condicions dels quals estan per sobre del conveni firmat. D'aquí l'interès de la patronal per organitzar un conveni agrupant a sectors tan diferents, trampa a la qual sembla que els sindicats han caigut. Quan caduquin els pactes amb millors condicions, la patronal farà servir la firma de CCOO per forçar una rebaixa en la nova negociació.

El nou conveni, a més a més, conté noves retallades, com l'augment de jornada a 48 hores setmanals, passant el torn de dia de 1620 a 1668. Això representarà nous acomiadaments, noves retallades per a treballadors i usuaris, el que resulta encara més greu si tenim en compte que el 50% dels treballadors del sector tenen una jornada inferior a 1668 hores anuals. S'ataca a aquells que tenen millors condicions. Això sí, els beneficis de les empreses, ni tocar-los!

La pujada salarial resulta una autèntica burla, perquè no queda clar en primer lloc que s'arribi a aplicar, perquè depèn de la pujada de les tarifes que la Generalitat donarà a les empreses, un fet que encara no se sap si es produirà, i de la titularitat de les empreses, perquè les públiques estan sotmeses al BOE i al DOG i no a la **voluntat** del conveni. Però és que, a més a més, les empreses es comprometen a aquesta pujada només si els donen els diners públics corresponents. Quins riscos prenen aquests emprenedors!

Per unes CCOO democràtiques, de classe i combatives en defensa de la Sanitat Pública de qualitat

Des de GuanyemCCOO volem denunciar, en primer lloc, la forma antidemocràtica i opaca en què la direcció de la Federació de Sanitat, i el seu secretari general Jaume Gabarro, amb el suport del secretari d'acció sindical, Miguel Gervilla, ha gestionat la negociació i la firma del conveni. Els companys han de reflexionar i rectificar. Així no es construeix un sindicat de classe com CCOO. S'ha de propiciar un nou procés de negociacions, transparent, incorporant a la negociació a delegats elegits pels treballadors en els seus centres. Un procés que compti de veritat amb la participació dels treballadors, com es va fer el 2013 amb el conveni. En aquell any els treballadors van votar NO a la firma en referèndum. **Un primer pas seria obrir un procés de debat a cada un dels centres amb assemblees obertes al conjunt dels treballadors.**

D'altra banda, és necessari recuperar les condicions del conveni de la XHUP de 2008, que era la plataforma aprovada pels delegats, i exigir que participi o es porti a terme la negociació amb l'Administració, amb CATSalut, que és qui en definitiva posa els diners, diners públics de tots els ciutadans. S'ha d'obrir un debat sobre la xarxa concertada, la seva eficiència, la corrupció que l'ha assolat, i la necessitat de garantir una sanitat 100% pública i de qualitat. La sanitat no pot ser un negoci, i CCOO ha de lluitar en aquesta direcció.

Tot això està vinculat a una política sindical de classe, combativa, que es plantegi la mobilització com un instrument central de l'estratègia de negociació. Una cosa que en el cas d'aquest conveni ni s'hi insinuat. Com deia Marcelino Camacho, "el que no s'arrenca al carrer no es podrà aconseguir en una taula de negociació". L'exemple dels companys de Telefónica o Coca-cola, o abans, de la sanitat madrilenya o de la PAH, han demostrat que sí es pot. I la primera batalla comença en el nostre lloc de treball, en defensa no només dels nostres llocs de treball i salaris, sinó de la sanitat pública. No podem permetre que en el nostre nom, i en el nom de les CCOO de Marcelino Camacho, ens prenguin els nostres drets i el nostre futur.

